

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۴/۱۰/۱۹

احسان الله اریزی

د امریکا متحده ایالاتو ولسمشر (جمهور رییس)

څنگه ټاکل کېږي؟

د ځینو سیاسي شنونکو او کارپوهانو په اند، د امریکا متحده ایالاتو ولسمشر د نړۍ تر ټولو ځواکمن مشر دی؛ ځکه چې د نړۍ د لومړي درجه پوځي، سیاسي او اقتصادي هېواد ولسمشر، د سپینې ماڼۍ واکمن او د امریکا د ټولو پوځونو قوماندان بلل کېږي.

بنسټه خبره ده چې داسې لوی منصب ته رسېدل ډېر ستونزمن کار او ریاضت ته اړتیا لري. امریکا له ختیځ څخه لویدیځ ته 8000 km اوږد هېواد دی چې د (مین او) هاوایی (سیمو تر منځ 6 ساعته زماني واټن لري. په داسې یوه پراخه جغرافیه کې چې څه باندې 331.465 ملیونه خلک اوسي، هر څوک دې منصب ته زړه نه شي ښه کولای؛ خو که په شرایطو برابر څوک زړه ښه کړي او ټاکنو ته ودرې، کېدای شي چې داسې دریځ ته ورسې چې په 7 بلیون انسانانو کې (یو) بلل کېږي.

د امریکا متحده ایالاتو اساسي قانون ولسمشر ته ډېر واک او ځواک ورکړی. په ځینو هېوادونو کې ولسمشري تشریفاتې منصب گڼل کېږي؛ خو په امریکا کې ولسمشر د نیمې نړۍ واکمن باله شي! د امریکا د اساسي قانون له مخې د ولسمشرۍ نوماند باید دا شرایط ولري:

- ۱ - په امریکا کې رېږېدلی او یا څوارلس کاله هلته اوسېدلی وي،
- ۲ - 35 کاله عمر ولري،
- ۳ - د امریکا تابعیت ولري،

امریکا متحده ایالات په کال 1776 کې خپله خپلواکي ترلاسه کړه. بنسټه خبره ده چې په هغه وخت کې د هېواد د مشر د ټاکلو مسله ډېره ساده او وړه نه وه او ډېر فکر، کار او هڅو ته یې اړتیا درلوده. په وخت کې د امریکا د عادي خلکو معلومات لږ و؛ خو په ټاکنو کې د گډون په حق انکار نه شوی کیدای. په 1787 کې د امریکا د اساسي قانون د لیکلو کار پیل شو. په هغه وخت کې د اساسي قانون د تسوید او تدوین په کمېټه کې د ولسمشرۍ د منصب له پاره په دې خبرو فکر کېده:

- ۱ - د کنګري له خوا د ولسمشر ټاکنه،
- ۲ - د ایالتونو د والیانو له خوا د ولسمشر ټاکنه،
- ۳ - د ایالتی شوری گانو له خوا د ولسمشر ټاکنه،
- ۴ - د کانګرس د یوې ځانګړې کړۍ له خوا د ولسمشر ټاکنه،
- ۵ - د خلکو له خوا د ولسمشر ټاکنه،

له هغه ځایه چې دې وړاندیزونو په کمېټه کې ډېر ملاتړ ترلاسه نه کړ، د تسوید او تدوین کمېټې د ولسمشر د ټاکنې له پاره یوه یوولس کسيزه ډله وټاکله چې په دې اړه نورې ژورې څېړنې وکړي. دې ډلې د ټاکنيزه جرګو Electoral College وړاندیز وکړ چې ډېرو ته په زړه پوري و. دې ډلې استلال کاوه چې داسې کار به وکړي چې هم خلک رایه ورکړي او هم د نخبگانو (elector) داسې کمېټه وي چې د امریکا په سیاسي تاریخ، ملي جوړښت، اړتیاوو او حل لارو ښه وپوهېږي. دوی ویل چې دا جرګې به د فدرالي دولت او ایالتی حکومتونو تر منځ انډول وساتي. هم به

د پاڼو شمېره: له 1 تر 5

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خبر و لولئ

خلک په ټاکنو کې پراخه گډون ولري، هم په هغه ایالتونو ته د ډېر حضور حق ورکړ شي چې لږ نفوس لري او هم به د ولسمشر ټاکنه د کانگرس له اغېزې څخه د باندې وي.

دې یوولس کسيزې ډلې په هغه وخت کې ویل چې دا ډول ټاکل شوی ولسمشر به د عمل ډېره خپلواکي ولري او د سياسي ډلو او د واک او ځواک د پټو او ښکاره باندونو له اغېزې څخه خوندي وي. باید وویل شي چې په هغه لومړنیو کلونو کې په امریکا کې ټولو خلکو د رایې حق نه درلود.

امریکا په هغه وخت کې 13 ایالتونه درلودل. په لومړي سر کې یواري سپین پوستو د رایې حق درلود! په دې کې 3 داسې ایالتونه وو چې هغه نارینه وو رایه ورکولای شوی چې ځمکه یې درلوده او هغه بزگرانو د رایو حق درلود چې مالیات یې ورکول. لنډه دا چې په 1789 م کې د امریکا یوازي 10% خلکو هغه هم نارینه وو د رایې حق درلود!

په حقیقت کې قانون جوړولو هڅه کوله چې فدرالي دولت له پوپولسېم څخه لرې وساتي. پوپولسېم یعنی هغه حالت چې یو څوک د غولونکو ویناوو او شعارونو له لارې واک ته ورسې؛ خو د ښه مشرتابه وړتیا ونه لري. د اساسي قانون د تسوید او تدوین کمېټې له ډېر بحث وروسته د ټاکنیزه جرگو Electoral College وړاندیز له لږ بدلونونو سره ومانه او په قانون کې یې ځای کړ.

دلته باید دا خبره وشي چې د امریکا دواړه لوی سياسي گوندونه (او خپلواک داوطلبان) په هغه لومړي پیل یا د تېرو ټاکنو د درېیم کال په پیل کې، د خپلو داوطلبانو او ټاکنیزه جرگو Electoral College د غړو لستونه د ایالت د ټاکنو کمیسیون مشر ته سپاري. دا لستونه د گوندونو په غونډو یا د گوندونو د مشرانو له خوا جوړېږي. خپلواک داوطلب باید د دیارلسو ایالتونو د خلکو یا کانگرسونو ملاتړ له ځانه سره ولري.

د امریکا د ولسمشرۍ خوښمن باید لومړی په خپل گوند کې غږ پورته کړي. داوطلب د امریکا دوه لوی گوندونه (جمهوري غوښتونکي) او (دموکرات) هڅه کوي چې خپل څو داسې پیاوړي، ژبور او تکړه کسان مخ ته کړي چې له سیال گوند یا خپلواکه نوماندانو څخه میدان وگټي او ولسمشر شي.

د امریکا د اساسي قانون له مخې خپلواک کسان هم کولای شي چې ټاکنو ته ودرې؛ خو په دې شرط چې دواړه جرگي (سنا او کانگرس) او یا د دیارلسو ایالتونو خلک یې ننگه او ملاتړ وکړي.

د ولسمشرۍ داوطلب تر هر څه مخکې د مشاورینو او کارپوهانو یوه ډله جوړوي چې د نړۍ او هېواد شرایط ته په کتو سره، ده ته مشوره ورکړي چې په سیالیو کې د بریالیتوب څومره وړتیا لري او ټاکنو ته (وډرېږي) که نه؟

که داوطلب د خپلو مشاورینو او کارپوهانو په هوکړه سره ډله د خپل گوند د ټولو یا ځینو نومیالیو شخصیتونو ملاتړ تر لاسه کړ؛ نو په گوند کې د ننه سیالی پیل کېږي. دا خبره په رسمي توگه اعلان ته سپاري. د ټاکنیز کمپاین ټیم جوړوي، ټاکنیزه نښه ټاکي، خپل شعارونه د خلکو غوږونو ته رسوي، د مرستو له پاره بانکي حسابونه پرانیزي، له رسنیو سره خبرې کوي او ورو- ورو ځانونه ایالتي ټاکنو ته چمتو کوي.

د امریکا متحده ایالاتو د قانون له مخې د تېرو ټاکنو د څلورم کال په پیل یا جنوري او فبروري کې داوطلبان ایالاتو ته ځي او هلته د خپلو گوندي ملگرو او عامو خلکو د ملاتړ له پاره په لویو غونډو کې ویناوې کوي او د هغوی مرسته غواړي.

د مارچ د لومړۍ اونۍ سه شنبه د امریکا د لومړنیو ټاکنو تر ټولو مهمه ورځ ده؛ ځکه چې جمهوري غوښتونکي او دموکرات داوطلبان په یو وخت کې د یوولسو ایالتونو سیالی ته درېږي.

د 19 پېړۍ په نیمایي کلونو کې د امریکا کانگرس سه شنبه د ټاکنو ورځ ټاکلې وه. یکشنبې د خلکو د آرام او عبادت ورځ وه. په دوښنبه به بزگران د خپلو گاديو په سورلی د ټاکنو سیمو ته خوځېدل. د سه شنبه په سهار به یې رایه ورکوله او بېرته به تلل چې د چهارشنبې بازار ته ورسې او خپل توکي وپلوري.

سره له دې چې اوس په دې پرېکړه نژدې 200 کلونه تېر شوي، بیا هم د امریکا دواړه لوی گوندونه په همدې ورځ سیالیو ته درېږي او ځانونه آزمويي. هغه څوک چې په دې ورځ ډېرې رایې اخلي، بریالي داوطلب یا نوماند بلل کېږي او داسې ښکاري لکه سپینې مانی ته چې یو گام نژدې شوی وي!

د امریکا په بېلابېلو ایالاتو کې د ټاکنو واحد قانون نشته او ځینې ایالتونه خپل پېچلي قوانین لري:

۱ - مقدماتي یا Primary ټاکنې: په دې ټاکنو کې د ایالت اوسېدونکي لکه سراسري ټاکنې په گوند کې د ننه له څو کسانو څخه یو داوطلب ته رایه ورکوي. دا ټاکنې کېدای شي (پرانستی) یا (ترلې) وي.

پرانستی مقدماتي ټاکنې: په یو ایالت کې د رایې ورکولو ټول واجدین، پرته له دې چې د کوم گوند غړي وي یا نه وي، کولای شي چې د نومونو له لیکلو وروسته خپله رایه استعمال کړي. دا نوم لیکنه د همدې ټاکنو په ورځ هم کېدای شي.

ترلې ټاکنې: یوازي هغه کسان رایه ورکولی شي چې د گوند غړي وي.

الاسکا له هغه ایالتونو څخه دی چې دواړه لارې پالي. په دې سیستم کې د گوندونو چارواکي دا پرېکړه کوي چې د سیال گوند غړو او یا هغه کسانو ته د رایې ورکولو اجازه ورکړي چې د گوند غړیتوب نه لري.

په ځينو ايالتونو کې گوندونه، په دې لومړنيو ټاکنو کې د خلکو حضور او رایه ورکول، د گوند د غړیتوب پلویتوب یا ملگرتیا بولي او اجازه ورکوي.

۲ - کاکس **Caucuses** یا د گوندي غونډو ايالتي ټاکنې: په دې ډول ټاکنو کې (لکه آیوا ايالت) د گوندونو غړي د ايالت د بېلابېلو سيمو په غونډو کې د گوندونو د داوطلبانو په هکله مشورې کوي، د هغوی یا د گوندونو د سيمه یيزه مشرانو خبرې اوري او بيا له يو داوطلب څخه ښکاره ننگه او ملاتړ کوي. ښکاره ملاتړ په دې مانا چې خلک لاسونه پورته کوي او څارونکي يې شماری يا د هر داوطلب ملاتړي او ملگري لومړي سره جلا کېږي او بيا څارونکي لاسونه يا حاضرین شماری.

د مقدماتي او کاکس ايالتي ټاکنو تر منځ توپير په دې کې دی چې مقدماتي ټاکنې سراسري دي، د رایې ورکولو په ځایونو کې د ملي ټاکنو په شان د سه شنبه په ورځ (د امریکا د ټاکنو ورځ) کېږي؛ خو په کاکس کې گوندونه ټاکنې کوي. په مقدماتي ټاکنو کې رایه پټه صندوق ته اچول کېږي؛ خو په کاکس کې د گوندونو غړي د يو داوطلب د ملاتړ له پاره خپله رایه د لاس په پورته کولو په ښکاره توگه استعمالوي.

د مقدماتي ټاکنو لگښتونه ايالتي حکومتونه ورکوي؛ خو د کاکس ټاکنو لگښتونه د گوندونو په غاړه وي. په دې وروستيو کلونو کې چې د ټاکنو لگښتونه لوړ شوي، دواړه گوندونه په ډېرو ايالتونو کې د مقدماتي ټاکنو په لور ځي چې لگښتونه يې حکومتونه پرې کوي؛ خو کاکس اوږد عمر لري او څه باندې دوه پيړۍ د ټاکنو يوازنی عملي لار بلل کېږي.

د 19 پيړۍ تر پای پورې امریکايي گوندونو خپل نوماندان په کاکس ډول ټاکل؛ خو ورو- ورو د بېلابېلو ايالتونو اوسېدونکو په کاکس کې د گوندونو د مشرانو په پرېمانه اغېز نیوکی وکړې او مقدماتي سيستم يې غوره وباله. د کاکس پلویان وايي چې دې سيستم د امریکا له سياسي ثبات سره ډېره مرسته کړې او نه پرېږدي چې دولت يا کانگرس د اصلي او کوچنيو گوندونو تر منځ ووېشل شي او د دوی خپلمنځني ستونزې د هېواد سياسي ثبات ته گواښ پېښ کړي. د دې سيستم بله گټه دا ده چې نه پرېږدي گڼ مېشته ايالتونه لکه کلفورنيا او نيويارک تل د ټاکنو سرنوشت په لاس کې ونيسي او ولسمشران وټاکي!

اوس د امریکا لس ايالتونه کاکس سيستم لري: الاسکا، ايوا، کلورادو، هاوايي، کانزاس، هاوايي، ميني سوتا، مين، نيواډا، شمالي ډاکوتا او وايومينگ. په نورو 40 ايالتونو کې مقدماتي سيستم چلېږي. د نتایجو اعلان- دوه لارې: سلنه يا هر څه د گټونکي؟

په امریکا کې د مقدماتي ټاکنو د نتایجو په اعلان کې، په ايالتي او گوندي قوانينو کې توپيرونه شته. دموکرات گوند سلنه غوره بولي؛ خو جمهوريت غوښتونکي گوند ايالتونو ته واک ورکړی چې سلنه ښه بولي او که (هر څه د گټونکي) ميتود؟ په دې وروستيو کلونو کې ډېر جمهوري غوښتونکي هم (سلنه) تگلاره ښه بولي او وايي (هر څه د گټونکي) کې اقليتونه زیان ويني.

په (سلنه) کې گوندونه له رایې ورکولو وروسته، ايالتي استازيتوب د رایو په بنسټ د نوماندانو تر منځ وېشي. مثلاً په يو ايالت کې (الف) او (ب) او (ج) 50، 30 او 20 رایې اخيستی او د ايالتي استازو شمېر 10 دی؛ نو (الف) ته 5، (ب) ته 3 او (ج) ته 2 حق ورکول کېږي؛ خو په (هر څه د گټونکي) کې (الف) چې ډېرې رایې يې گټلي يا په کاکس کې ډېرو خلکو ورته لاسونه پورته کړي، ټول لس استازي گټي. دا کسان بيا د گوند په ملي ناسته يا غونډه کې د گوند وروستني نوماند ټاکي.

د امریکا متحده ايالتو په پنځوس گونو ايالتونو کې لومړنۍ ټاکنې تر جون مياشتې پورې پای ته رسي او د گوندونو ملي ناستو ته چمتووالی نیول کېږي.

په دې ټاکنو کې بری په استازو **Delegates** پورې اړه لري. دا شمېر د دموکرات گوند له پاره 2383 (ټول استازي 4765) او د جمهوري غوښتونکو له پاره 1237 (ټول 2472) دي.

د پاسنيو دواړو گوندونو ملي ناستې د دوبي په منځنيو يا وروستيو ورځو کې جوړېږي. په دې ناستو کې د گوندونو وروستني نوماندان اعلانېږي او گوندونه خپل لوی هدفونه تر خلکو پورې رسوي.

د امریکا د دود له مخې هغه داوطلب چې په ايالتي ټاکنو کې تر دې ځايه بريالي پاته شوي وي، په ملي ناسته کې په خپل بري ډاډ لري (ځکه چې ډېر ايالتي استازي داوطلب ته د ايالتونو د ټاکنو په نتایجو د درېډو ژمنه يا تعهد سرته رسوي)، په امریکا کې داسې قانون نشته چې دا استازي دي د لومړنيو يا ايالتي ټاکنو نتایجو ته ژمن پاته شي؛ ځکه ايالتي استازي کولای شي چې خپل وروستی نظر بدل کاندې. د دې خلکو (استازو) نهايي پرېکړه د گوندونو په ملي ناستو کې اعلانېږي. دا ناستې د تېرو ټاکنو د درېيم کال په اگست کې جوړېږي.

کله چې دواړو گوندونو (دموکرات او جمهوريت غوښتونکي) خپل نوماندان اعلان کړل؛ نو کمپيان پيل کېږي. نوماندان بسپنې ټولوي، ايالتونو ته سفرونه کوي، خپل شعارونه او پلانونو تر خلکو رسوي او...

دلته بايد دا خبره وشي چې په دې وخت کې د درېيم نوماند د اعلان امکان هم شته. دا به هغه څوک وي چې د ديارلسو ايالتونو د خلکو يا کانگرسونو ملاتړ ولري.

له ټاکنو څخه دوه مياشتې مخکې د دواړو نوماندانو ټلویزيوني او راډيويي **Debts** جوړېږي او بيا د نومبر د مياشتې له لومړي دوشنبې څخه وروسته په سه شنبه ټاکنې کېږي.

د ټاکنو په ورځ امریکایان په هېواد کې د ننه او بهر، ښځې او نارینه ټول هغه کسان چې خپله غواړي، د نت او صندوقونو له لارې رایې ورکوي.

د ټاکنو د لومړي ورځې په پای کې چې په هر ایالت کې بریالي نوماند معلوم شوي وي، بریالي گوند ټاکنیزه جرگې Electoral Colleges جوړوي. د دې جرگو د غړو لستونه مخکې د ایالتي ټاکنو کمیسیونو ته سپارل شوي وي.

د امریکا متحده ایالاتو د اساسي قانون د دوهمې مادې له مخې هر ایالت په کانګرس او سنا کې د استازو په تناسب ټاکنیزه جرگې لري. د امریکا په سنا یا مشرانو جرگه کې هر ایالت دوه غړي لري چې 100 کېږي؛ خو د ولسي جرگې غړي د هر ایالت د نفوس په تناسب د خلکو په خوښه چې شمېر یې 438 دی. د ټولې امریکا او 3 د کلمبیا یا واشنگټن DC امریکایان په حقیقت کې خپل ولسمشران د همدې 538 ټاکنیزه جرگو له لارې ټاکي.

د امریکا په مشرانو جرگه کې د ایالتونو بشپړ برابرولې په پام کې نیول شوی. له همدې امله (وايومینګ) چې 578 زره اوسېدونکي لري، له کلفورنیا سره چې نژدې 38.9 ملیون خلک پکې اوسي، برابر استازي او واک لري. د ټاکنیزه جرگو 538 غړي د امریکا متحده ایالاتو په هر ایالت کې د سنا او کانګرس د غړو په ډول ټاکل کېږي. په ځینو ایالتونو کې مستقیم، په ځینو کې غیر مستقیم او په 6 کې د ایالتي کانګرسونو له خوا. د مشرانو جرگې یا سنا غړي، د کانګرس غړي، پوځیان، د فدرالي دولت مامورین او داسې کسان چې سوداګریز یا غیر سوداګریز دفترونه لري، د دې جرگو یا Electoral Collages غړي نه شي کېدای.

له سیاسي اغیزو څخه د لیرې پاته کېدو له پاره، د دې جرگو غړي په خپلو ایالتونو کې ټولیري؛ خو غونډه نه شي کولای. کانګرس د ولسمشر د ټاکنې له پاره ورځ اعلاني او بیا د ټاکنیزه جرگو غړي د غونډې د جوړولو او پرېکړې حق پیدا کوي.

دا ورځ معمولاً په دسمبر میاشت کې له دوهمې چهارشنبې څخه وروسته لومړني دوشنبه وي. له دې وروسته د ټاکنیزه جرگو کار پای ته رسي او تر بیا ټاکنو پورې ټاکنیزه جرگې نه وي، په کال 2000 کې د امریکا د متحده ایالاتو د ایالتونو او سیمو د ټاکنیزه جرگو د استازو له پاره لږ تر لږه درې غړي په پام کې ونیول شول. اوس الاسکا، شمالي ډاکوتا او واشنگټن DC درې-درې غړي لري؛ خو کلفورنیا 55 غړي لري چې تر ټولو ایالتونو ډېر دي.

د ټاکنیزه جرگو غړي د هغه گوند له خوا غوره کېږي چې په خپل ایالت کې یې ډېرې رایې اخستي وي، نو تمه دا ده چې دا ټاکنیزه جرگه به د همدې گوند نوماند یا داوطلب ته رایه ورکوي؛ خو بیا هم دوی حق لري چې داسې نوماند یا داوطلب ته رایه ورکړي چې ډېرو خلکو رایه نه وي ورکړي.

په 1824 کې (انډرو جکسون) ډېرې رایې گټلې وې؛ خو ټاکنیزه جرگو (آډانر) ولسمشر کړ. په شلمه پېړۍ کې اووه ځلې داسې شوي: 1948، 1958، 1960، 1968، 1972، 1976 او 1988.

په امریکا کې په حقیقت کې همدا ټاکنیزه جرگې دی چې د عمومي ټاکنو په پای کې د خلکو په استازیتوب نوماندانو ته رایه ورکوي او ولسمشر ټاکي. په دې سیستم کې یوه سیمه، یوه ژبه یا یو مذهب بشپړه برلاسي نه شي ترلاسه کولای؛ ځکه ټاکنیزه جرگې په ټولو ایالتونو وېشل شوي. د امریکا د دود له مخې کله چې د یو ایالت ټاکنیزه جرگه یا کالج د ولسمشر د نوماندانو په هکله پرېکړه وکړه، اسناد یې د ایالت د کانګرس د غړو په مخکې په مهر او موم شوي پاکټ کې سنا ته استول کېږي.

د امریکا مرستیال ولسمشر د ولسمشر په خوښه او د همدې گوند له کسانو څخه له عمومي ټاکنو څخه څو میاشتي ټاکل کېږي. د امریکا د اساسي قانون له مخې مرستیال ولسمشر د مشرانو جرگې رییس وي او د ولسمشر د ناروغتیا، مړینې یا استعفی په حالت کې د ولسمشر ځای نیسي.

د امریکا د اساسي قانون له مخې بېرني ټاکنې نشته او مرستیال ولسمشر تر نورو ټاکنو پورې د هېواد مشر پاتې پاتې کېږي.

د امریکا د دود له مخې د کمپیان په وروستۍ میاشت کې دوه اصلي نوماندان یو د بل په ضد خبرې نه کوي او حتی هڅه کوي چې د روغې لار ونیسي او په ښو خبرو د مخالف گوند د غړو نظر جلب کړي؛ خو مرستیال ولسمشران بیا دنده لري چې د مخالف گوند په نوماند یرغلونه وکړي او ځانونو ته د خلکو ډېر پام واړوي.

په تیرو شپږو لسيزو کې د امریکا څو مرستیال ولسمشرانو د ولسمشرانو له مړینې یا استعفی وروسته، د ولسمشر په توګه کار کړی. ترومن د روزولت له مړینې وروسته ولسمشر شو یا جرالډ فورډ چې د نیکسن له استعفی وروسته دی دندې ته ورسېد. (1974)

د کار پای:

وروسته له دې چې ټاکنیزه جرگو خپل اسناد کانګرس ته واستول او په ایالتونو کې هم د ولسمشري مقام د نوماندانو د رایو شمېر اعلان شو، کانګرس او مشرانو جرگه په خپله هغه ګډه غونډه کې چې د نوي کال د جنوري د شپږمې

ورځې د غرمې په يوه بجه کېږي، د ټاکنيزه جرگو نتايج شميرې او د نوي ولسمشر د ټاکنې خبره اعلانولو ته چمتو کوي.

نوي مرستيال ولسمشر چې اوس د مشرانو جرگې مشر هم وي، د رايو نتايج څلورو کسانو ته سپاري چې اعلان يې کړي.

که څوک د ولسمشر په ټاکنه کومه نيوکه يا اعتراض ولري، بايد خپل غږ به په مکتوب ډول سپاري. په دې ډول اعتراض کې بايد د کانگرس او مشرانو جرگې دوه غړي (1-1) يو ځای وي. که درې واړه نوماندان 270 ټاکنيزه جرگې ونه لري، ولسمشر د کانگرس او مرستيال ولسمشر د مشرانو جرگې له خوا ټاکل کېږي. دلته درې کسان ځکه ياد شول چې کېدای شي په کومو ټاکنو کې د دموکرات او جمهوريت غوښتونکي گوندونو د نوماندانو تر څنګ، درېيم کس (د نورو کوچنيو گوندونو نوماند يا خپلواک سياستوال) هم دی ځای ته رسېدلی وي.

هو! د امريکا خلک په دې توګه د خپلې رايې او ټاکنيزه جرگو Electoral College له لارې ولسمشر ټاکي او دنده ورته سپاري چې دا ستر هېواد د څلورو کلونو له پاره، د قوانينو او ملي گټو به رڼا کې رهبري کاندې.

د امريکا ولسمشر د خپل کار په موده کې له تعقيب، توقيف او محاکمې څخه مصون دی؛ خو کانگرس کولای شي چې د جرم په تور يې له دندې لرې کړي. بنسټه خبره ده کله چې ولسمشر عزل شو، د يوه عادي وګړي په توګه د توقيف او جزا وړ وي.

اخځونه:

- ۱ - امريکا: طبيعي، سياسي، بشري، اقتصادي او تاريخي جغرافيه، احسان الله اريزى، 2015م.
 - ۲ - ايالات متحده امريکا، سعيد خطيب زاده، د ايران د بهرينو چارو وزارت، د سياسي او نړيوالو مطالعاتو دفتر، 1394 ه.ش.
 - ۳ - آرای الکترا؛ انتخاب رييس جمهور امريکا با رای مردم، کيوان حسيني، بی بی سی فارسی.
- 4- [Http://abacnews.go.com/politics](http://abacnews.go.com/politics)